

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У. 4525/16
22.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље [] из [] улица [] поднетој против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја закључка, број: 07-00-00139/2016-03 од 05.02.2016. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним закључком одбачена је, као недопуштена, жалба тужиље изјављена због недобијања тражених информација по њеном захтеву од 30.12.2015. године за приступ информацијама од јавног значаја, поднетом Врховном касационом суду у Београду.

У тужби, поднетој Управном суду дана 17.03.2016. године, те допунама исте од 18.03.2016. године и 21.03.2016. године, тужилца оспорава законитост закључка туженог органа, јер у акту није уопште, односно није правилно примењен закон, други пропис или општи акт у смислу члана 24. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима и што у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка у смислу члана 24. став 1. тачка 3. наведеног закона. Наводи да је у конкретном случају, уз жалбу туженом органу од 15.01.2016. године, у прилогу доставила и копију дописа II Су-17352/15 од 05.01.2016. године, којим је Врховни касациони суд обавештава да се у конкретном случају не ради о информацији од јавног значаја у смислу одредбе члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да у оспореном закључку тужени заправо није правилно применио тај закон, односно није уопште применио одговарајући позитивни закон, други пропис или општи акт, из ког разлога тужилца означени оспорени закључак и побија. Такође, у поступку доношења оспореног закључка није поступљено по правилима поступка, јер је чланом 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано да када орган власти не поседује документ који садржи тражену информацију, проследиће захтев Поверенику и обавестити истог и тражиоца о томе у чијем се поседу по њиховом знању, документ налази. Имајући у виду да се тражена информација у Грађанском одељењу Врховног касационог суда, не сматра уопште информацијом од јавног значаја, а што

произлази из дописа тог органа власти од 05.01.2016. године и да супротно цитираној одредби из члана 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тужила као тражилац информације није обавештена означеним дописом у чијем се поседу, по знању именованог органа, документ налази, а орган власти Врховни касациони суд Републике Србије у конкретном случају није донео решење које је по закону био дужан да донесе, већ је одговорио дописом, на који означени акт се не може применити одредба о праву на жалбу пред Повереником из члана 22. став 2. наведеног закона, у оспореном закључку није правилно примењен закон из означеног члана 22. став 2. наведеног закона и у поступку доношења оспореног закључка није поступљено по правилима поступка у смислу члана 24. став 1. тачка 3. Закона о управним споровима. Са свега напред наведеног, предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорени закључак.

У одговору на тужбу, тужени орган остао је у свему при разлозима наведеним у образложењу оспореног закључка и предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним закључком одбацио, као недопуштену, жалбу тужиле изјављену због недобијања тражених информација по њеном захтеву од 30.12.2015. године за приступ информацијама од јавног значаја, поднетом Врховном касационом суду у Београду, у поступку проведеном без повреде правила поступка, а за своју одлуку је дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Ово стога што из списка предмета и образложења оспореног закључка произлази да је тужила дана 15.01.2016. године, изјавила жалбу туженом органу због недобијања тражених информација по њеном захтеву од 30.12.2015. године, за приступ информацијама од јавног значаја, поднетом Врховном касационом суду у Београду, насловљеном на „руководство судске страже“, а којим захтевом је, у складу са одредбом члана 16. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражила информације које се односе на „приступ тражиоца у Управни суд у Београду дана 29.12.2015. године око 16,50 часова ради повраћаја пропуснице за улазак и преузимање личне карте“. Тужени орган је потом утврдио, да је тужила у прилогу доставила копију дописа II Су-17 352/15 од 05.01.2016. године, којим је Врховни касациони суд обавестио да се, имајући у виду садржину њеног поднеска, у конкретном случају не ради о информацији од јавног значаја у смислу одредбе члана 2. став 1. наведеног закона, као и да су нејасни разлози њеног обраћања, ако се има у виду да је утврђивање идентитета и издавање одговарајуће картице извршено 29.12.2015. године и да јој је истог дана враћена лична карта.

Одредбом члана 22. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, број 120/04...36/10), прописани су случајеви у којима тражилац може изјавити жалбу Поверенику, а ставом 2. истог члана закона, прописано је да против решења Народне скупштине, председника Републике, Владе Републике Србије, Врховног суда Србије, Уставног суда и Републичког јавног тужиоца не може се изјавити жалба, док је ставом 3. истог члана закона, прописано да против решења из става 2. овог члана може се покренути управни спор, у складу са законом, о чему суд по службеној дужности обавештава Повереника.

Полазећи од напред наведеног, по оцени овог суда, правилно је тужени орган одлучио као у диспозитиву оспореног закључка, будући да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја тужила упутила Врховном касационом суду, због чега је жалба, коју је тужила у овом случају изјавила Поверенику због недобијања тражених информација по њеном захтеву за приступ информацијама од јавног значаја поднетом наведеном суду, недопуштена. Ово стога што, у складу са напред цитираном одредбом члана 22. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Врховни касациони суд спада у круг органа јавне власти против чијих решења се, као и у другим случајевима прописаним одредбом члана 22. став 1. наведеног закона, не може изјавити жалба Поверенику.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка, будући да је тужени орган, у образложењу оспореног закључка, дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 22.09.2016. године, 5 У. 4525/16

Записничар
Снежана Николић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност-отправка
Управитељ писарнице

Дејан Ђурић

Je

ТП/НМ